

HÍRLEVELE

2017. nyárutó

Szilárdság és tolerancia

„...a keresztény kegyességből fakadó igazi türelem úgy a vallásnak, mind az államnak nagy hasznot hajt, elhatározta, hogy ezt az áldásos türelmességet összes örökös tartományaiban biztosítja.” 1791-ben íratta le II. József a Türelemi Rendeletben ezeket a sorokat. Noha a bécsi udvar mindenkor igyekezett mindenkorábbi engedményét megsemmisíteni, visszavonni, megrövidíteni, Magyarországon a legtöbb ma is álló református kőtemplom a Türelemi Rendelet után épült. Valóban messzire jutottunk ahhoz képest, hogy a XVI. században a hitvitákat puszkaporos hordóra ültetve folytatták le. Egyik nagy reformátorunk, Dévai Bíró Mátyás vállalta a puszkaporos hordót is, ekkor ellenfele megfutott. Bocsánatos tett. Dévai nem volt fanatikus, de mélységesen meg volt győződve az igazáról. Ő a személyes sorsát is feltette rá. A tolerancia nem azt jelenti, hogy mindenkinek igaza van, hanem azt, hogy az igazság szolgálatában állva, nem sülyedünk a relativizmus fertelmes mocsarába, de úgy tekintünk a másképpen gondolkodóra, mint aki maga is úton van. Viszont nem tudjuk tolerálni az „intoleráns toleranciát”, amely követeli a maga igazának az elismerését és az első helyre tételét, ám ab-

ban a pillanatban a kizárólagosságot is követeli magának. Akár vallási, akár politikai, akár hazai, akár nemzetközi szinten gondolkodunk, az intolerancia és az „intoleráns tolerancia” mindent átjár és mindent meghatároz. Megzavarodunk ebben a furcsa kavalkádban, de félünk is tőle, mert érezzük benne a növekvő agressziót. Jézus nagy toleranciáról tesz tanúbizonyságot, amikor ezt mondja: „aki nincs ellenetek, az veletek van”, de hasonló türelmet tanúsít a samáriai asszonnal, és beszél az atya türelméről a tékozló fia iránt. Viszont jaj-szavakat mond a képmutatók kegyetlenségére. Az igazság mindig türelmes, Jézus maga az igazság. A reformátorok elsősorban Őt találták meg, és vallották meg, hogy egyedül Krisztus az igazság, egyedül hit által, egyedül kegyelemből talált rájuk az Isten igazsága az Ő Igéje által. És még egy nagyon fontos dolgot tudtak: az igazság ajándék. Ezért senkibe se lehet bele verni az igazságot, nem lehet kényszeríteni, kikövetelni a másiktól, mert az akkor már régen nem az igazság. Viszont az igazság ismeretében hajthatatlanok voltak, nem tehettek másképp. Szilárdság és tolerancia. Nagy szükség van erre a magatartásra az egyházban. A tolerancia szilárdság nélkül az önfeladáshoz vezet. A szilárdság toleranciára való képesség nélkül párbeszéd-képtelenségre, leegyszerűsítésre és agresszióra vezet. A kör bezárul. Mikor melyik a fontosabb, nehéz megmondani, talán nem is lehet. Dévai Bíró Mátyásra gondolok, aki ráült a puszkaporos hordóra. Ő nem akarta az ellenfelét felrobbantani, hiszen nem rajta múlt. A saját igazságát már régen feladta, tudta, hogy az igazság megtalálta őt. Ezért nem félt a puszkaporos hordón se. Kérjük az Urat, aki maga az út, igazság és élet, hogy látogassa meg az ő népét.

Nagy Péter

Nyár és ősz a Reformáció 500. évfordulóján (gondnoki beszámoló)

Péld. 8,13 „Aki féli az Urat, gyűlöli a rosszat.”

A nyár nagyrészt mögöttünk, az ősz előttünk van. Most, az átmenet napjaiban átgondolhatjuk, hogy az „Istentisztelet éve” - ami egybeesik a Reformáció 500. évfordulójával - mit hozott az életünkbe eddig.

A nyár három hónapja sok-sok rendezvényt, eseményt és élményt adott. Személyes tapasztalatból és a résztvevők beszámolóiból és azt látom, hogy munkatársaink valóban „félnek az Urat”, mert rossz programokról, hozzáállásról nem hallottam, pedig a hittantáborokban, a gyülekezeti táborban, a napközis és az ifi táborban is sokan vettek részt. Nagy öröm számomra, hogy fel-emelő esküvőkön és keresztelőkön is ott lehettünk. Az év hátralevő négy hónapja is sok feladatot és kihívást tartogat. Kérem a testvéreket, hogy segítsenek ebben és ki-ki találja meg a neki tetsző szolgálati lehetőséget.

Iskolánk felújításának és gimnáziummá bővítésének újabb lépései valósultak meg. Az 1. fázishoz és a 2.+ 3. fázishoz kapcsolódó szerződések is megszülettek az egyházkerület és a gyülekezet között. Beadtuk pályázatunkat az önkormányzatnak is az általános iskola felépítményének megvételére. Ezen a héten két konzorcium is jelentkezett az iskola új szárnyának felépítésére. Remélhetőleg szeptemberben már az eredmények is megszülehetnek. Elindult a gimnázium épületének tervezése is.

Szeptember 1-én 17 órakor lesz iskolánk tanévnyitója, amire mindenkit szeretettel várunk. Október 27-én ünnepi iskolanap lesz, amit már most érdemes előjegyezni a naptárban!

Ezen a héten esténként az iskola elsős osztályaival „bográcsoltunk” együtt. Köszönöm a gyülekezet munkatársainak és a főszervező Fraskóné Hatos Katalinnak az odaadását a vendéglátáshoz.

A zsolttáros istentisztelet (vespera) továbbra is úrvacsorai előkészítőként szolgál. A honlapon a naptárban hibásan szerepel szeptember 2. Az első őszi alkalom szeptember 30-án este 6 órakor lesz. Köszönjük Papp Anette és csapata szolgálatát.

A mátraházi hittantábor két turnusban, július 1-6, ill. 6-11. között került sorra. Köszönjük a Németh Tamás iskolalelkész és Pálfi Szabolcs táborvezető koordinálásával szolgálatot vállalók odaadását.

A többgenerációs gyülekezeti tábort idén is Révfülöpön tartottuk július 17-22. között. Főelőadóink: Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, Békési Sándor teológiai tanár és Visky András az istentisztelet szakrális és hétköznapi formáit járták körül. A honlapon meghallgathatók az előadások. A következő gyülekezeti tábort Nova helységbe, a Csicsergő Szabadidő Központba tervezzük 2018. július 8. (vasárnap) és 12. (péntek) között. Kérem, hogy már most jegyezzék ezt fel a testvérek. A családonkénti 10eFt előleget is be lehet fizetni Papp Tamásnál ☺.

Augusztus 5-én, szombaton Ravasz László evezős emléktúrát tartottunk Leányfalu környékén Dávid András szervezésében. Emlékezetes volt a négyszeri fürdés, a látogatás a Móricz Zsigmond valamikori telkén épült leányfalui templomban szeretetvendégséggel egybekötve és a Ravasz család házában. Ravasz László unokái érdekes családi történeteket meséltek a hallgatóságunknak.

Augusztus 19-én kötött templomunkban házasságot Lázár Csenge és Szász Lajos. Emlékezetes alkalom volt és jó kezdet Lajos beosztott lelkészi és Csenge teológusi szolgálatára.

Az ifi tábor augusztus 22-27. között Ferencz Lilla főszervező, a friss házaspár (Csenge és Lajos) mellett számos ifjú közreműködésével valósult meg. Fényképek a honlapon.

A szeptember 2-3-án tartott Szőlőskert gyermekszátor programunk mindig sok munkát igényel, de örömet is ad. Kérjük és várjuk, hogy mindenki lehetőségei szerint kapcsolódjon be ebbe a szolgálatba. Szeptember 3-án a 10 órás istentisztelet a templomban egyben iskolánk első osztályosainak befogadó istentisztelete lesz. Az úrvacsorás istentiszteletre 10-én kerül majd sor. A Szőlőskert gyermekszátorban 10:30-kor lesz a helyhez igazodó istentisztelet.

Szeptember 17-én délután 5 órakor lesz a hittanos tanévnyitó, 24-én 17 órakor pedig az új óvodások befogadó istentisztelete.

Szeptember 30-án, szombaton lesz az őszi templom-takarítás parti első fordulója. Másnap, október 1-én ünnepeljük templomunk felszentelésének 90. évfordulóját.

Október 15-én Borsányi Márton barátunk szervezte koncerttel is köszöntjük az Istentisztelet évét és a Reformáció 500. évfordulóját. Közreműködők: Sheng-Fang Chiu - furulya, a bécsi Privatuniversität és a lipcsei Hochschule für Musik und Theater docense, Jánosházi Péter - barokk cselló, Morgan Giribuola - barokk fagott, Borsányi Márton - a grázi Kunstuniversität és a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oktatója. Műsoron: Vivaldi, Pachelbel, Boismortier, Telemann művei.

Kérem a testvéreket, hogy a www.feltamadas.hu honlapunkon kövessék az eseményeket, kísérik figyelemmel az ott található gyülekezeti naptárat.

Templomunk felújításában a következő lépés az ifjúsági szoba ajtajának cseréje, a templom főbejáratának karbantartása és a homlokzat festésének befejezése terveink szerint. Kérjük a testvéreket, hogy adakozással támogassák az idén 90 éves templomunk szépítését!

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot, különösen is a diakónus fizetését.

A 2018. jan. 1-től szolgálatba lépő presbitériumra a jelölési/választási bizottság tagjai (Nagy Péter lelkész, Bálint Gábor és Nyáriné Mihály Andrea gyülekezeti tagok) széles körben gyűjtöttek javaslatokat. A presbitérium szeptember 5-i gyűlésén fogja áttekinteni a jelöltek listáját. Az előterjesztett névsort legkésőbb október 1-ig fogjuk nyilvánosságra hozni. A választó egyházközsegi közgyűlés napja október 15. Kérem, hogy minél többen legyenek jelen és készüljenek fel a hosszabb időtartamra.

Ezúton is szeretném megköszönni Nagy Péter lelkészünknek, a beosztott lelkészeknek, a presbitérium tagjainak, a munkatársaknak és minden gyülekezeti tagnak azt a támogatást, amit az elmúlt presbitériumi ciklusban adtak gondnoki szolgálatomhoz. Egyben bocsánatot kérek azoktól, akiket akár akaratlanul is megbántottam. Hálát adok Istennek azért, hogy ezalatt elindult

iskolánk, aminek a további bővítése is elkezdődött. Remélem, hogy sok átalakulás után óvodánk is tovább épülhet. Csodaként élem meg, hogy lelkészünk betegsége alatt is szolgált közöttünk, meggyógyult és továbbra is számíthatunk bölcsességére. Kíváncsi vagyok, hogy minden érdeklődő otthonra és feladatra találjon közösségünkben.

Szász Lajos és Ferencz Lilla gyülekezetünk új beosztott lelkészei. Köszönjük eddigi szolgálatukat és reméljük, hogy nekik is sok örömük lesz gyülekezetünk körében.

Sok-sok feladat vár ránk ezen az őszön is. De bízhatunk abban, hogy nem csak egyszeri alkalom volt, hogy „Jézus megszólalt”:

János 6,20 „Én vagyok, ne féljete!”

Budafok, 2017. augusztus 31.

Áldás! Békesség!

Németh Géza gondnok

Nyári programok a gyülekezetben

Idén nyáron is szerveződött „csitri klub”. Ahogy az elmúlt évben, most is az volt a célom, hogy minél többen tudják tapasztalataikat, tudásukat átadni a fiatalabbaknak úgy, hogy mindkét korosztály jól érezze magát. Többen várták már azt a néhány napot, amikor sok új tapasztalatot és főleg ismeretet szerezhettek. Nem panaszkodhatunk a létszám miatt. Alkal-

manként 5-6 lány jött el főzőcskézni vagy varrni. Ami idén különleges volt, hogy a főzőcskét egy szeretetvendégséggel zártuk le. Meghívtuk a nyugdíjas bibliaórák csoportot egy ebédre. Nagyon jól sikerült délelőtt volt. Az asztaltársaság fél kettőkor ment haza. A lányok nagyon élvezték, hogy ők a házi gazdák. Izgultak is egy kicsit, de a tapasztaltabb idősök segítettek nekik. Persze a készülődés ezen a napon is csitris volt. Igen sokat neveltünk a három hét alatt, de voltak komolyabb beszélgetések is. Amolyan igazi csajos napokat éltünk meg.

A varrós csütörtökök sem teltek el vidámság nélkül. Itt a közös program a varrókörrel való találkozás volt. Aki nem az aktuális „pörgős” szoknyáját varrta, az könyvborítót készített azzal a céllal, hogy a következő jótékonyági vásárra legyen elég portékánk. Hogy komolyabb legyen a dolog, nevesítettük is az adományokat. Igazán jó hangulatú délelőttöket töltöttünk együtt. Csütörtökönként is volt közös ebéd, igaz szerényen, de jól esett a délelőtti munka után egy kicsit fehér asztal körül is beszélgetni.

Köszönet a segítségért Andrásikné Marikának, aki az iskolánkból vállalta, hogy velünk tölt egy délelőttöt; Elvirának, aki mindenkinek elmondta a véleményét, aki kérdezett tőle; Füzesériné Nagy Nelinek, Papp Beának, Vigné Papp Ibolyának és Váradiné Sípó Juditnak, akik nagy türelemmel mutatták a varrógép használatot, illetve varrtak a lányokkal. Ebben az évben sok néptánc órán lesz a lányokon olyan szoknya, amit maguk készítettek el.

A nyugdíjasokkal is sok programot szerveztünk. A Reformáció 500 évfordulója kapcsán megtekintettünk néhány kiállítást, illetve kisebb kirándulásokat szerveztünk. Június 2-án a Hagyományok Házában voltunk, ahol gyülekezetünk két tagjának, Jónás Piroskának és Barberné Elvirának voltak kiállítva munkái. Két hét múlva elhajóztunk a Margit szigetre és egy napot sétáltunk, jókat beszélgettünk. Az időjárás kegyes volt hoz-

zánk, mert csak miután haza értünk, akkor tört ki a vihar. Június 30-án a Ráday utcába mentünk, ahol megnéztük a Biblia Múzeumot. Igen jó hangulatú és tartalmas délelőtt volt. Itt 14 fő vett részt a múzeumlátogatáson. Július közepén a kerületben maradtunk. Bejelentkeztünk a Kastélymúzeumba, ahol idegenvezetés mellett végig jártuk a kiállítást. Az időszakos kiállítás is nagy sikert aratott. A „Sziszi” ruháiból rendezett divatbemutón mi is tudtunk volna választani magunknak hozzáink illő öltözetet. A hónap végén a környékünkön zarándokoltunk; megnéztük a Törley síremléket, elidőztünk a Dr. Takács Pál emlékparkban, felmentünk a Kálvária lépcsőn, ahol a magyar történelem nagy eseményeiről beszélgettünk. Jutott időnk emléktáblák elolvasására; tudtunk emlékezni elődeinkre.

Ősszel is tervezzük a programjaink folytatását. Megtekintjük az Evangélikus Múzeum reformációs kiállítását, csendes napot tervezünk Noszvajon, felmerült közös színházlátogatás lehetősége is.

Az elkötelezettség, odaszánás: szolgálat és nem szolgáltatás. Ez volt a június 29-i Diakóniai szakmai találkozó mottója a Szilágyi Dezső téren. Hat gyülekezet diakónusaival arról beszélgettünk, milyen erőforrásaink vannak szolgálatunk ellátásához, hogyan tudunk megküzdeni a különböző kihívásokkal, mi jelent nekünk kihívást és hogyan tudunk folyamatosan megújulni.

Fontosnak tartjuk mindannyian a megszólítás módját mind a szolgáltók, mind a diakóniai gondozásba vontak körében. Mindkét esetben nagy körültekintést és emberismeretet igénylő feladat. Abban is egyet értettünk, hogy a folyamatos visszajelzések nagyon fontosak és azok alapján milyen módon tehetjük ismét népszerűbbé az önkéntes szolgálatok vállalását.

Fraskóné Hatos Kati

Találkozó

Valaki kitalálta, megszervezte, hogy találkozzunk egy megterített asztalnál: az elmenőben lévő nyugdíjas bibliaóra tagjai a szárnyaikat éppen bontogató fiatal lányokkal. Ők felügyelet mellett megfőztek és feltálaltak egy finom kétfogásos ebédet, amit együtt fogyaszthattunk el.

El szeretném mondani, hogy tudtam a programról, de elfelejtettem az időpontot, és ez csak fokozta a meglepetésemet, mert ugyan éreztem az étel illatát, de nem tudtam, honnan jön. Amikor a konyhából a tanuló lányok és Kata, a szervező feljöttek a lépcsőn, akkor jöttem rá, hogy ez a szeretetvendégség nekünk szól. Ez nagy öröm volt számomra, ahogy mindenki másnak is.

A találkozások teszik az életet széppé, különösen, ha az idősebb találkozhat a fiatallal. Ez az ebéd jó alkalom volt a szeretet megtapasztalására.

Bartal Lászlóné, Vali

Látogatás a Bibliamúzeumban

Június utolsó péntekén Fraskóné Hatos Katalin presbiterünk vezetésével a gyülekezetünk nyugdíjas tagjaiból összegyűlt kis csoporttal elindultunk a Ráday utca 28. szám alatt lévő, nemrég megújult Bibliamúzeum megtekintésére.

A múzeum korábbi formájában 23 évig működött a Duna-melléki Református Egyházkerület budapesti székházában, majd 2011 után teljes körű átalakításon esett át. A korábbi, jóval kisebb alapterületű múzeumot kibővítették: a budapesti teológia romos pincéjét és kazánhelyiségét átépítették korszerű kiállítóterré.

Az épületbe lépve először egy időszaki kiállítás képeiben, Albrecht Dürer „Fénybe metszett vonalak” című alkotásaiból rendezett tárlatban gyönyörködhattunk. A képek, metszetek túlnyomó része bibliai eseményeket felelevenítő műalkotás. Láthattuk Ádámot és Évát, a Passió eseményének történeteit, de akadtak a kiállításon portrék, paraszti életképek is.

A lépcsőn lefelé haladva, az új kiállítótérbe érve két kedves vezetőnk: Bán Boróka művészettörténész és Timár Gabriella, a múzeum vezetője segített bennünket a tájékozódásban. Már az első teremben felkeltette az érdeklődésünket az az installáció, melyen a Biblia könyvei szerepelnek egyenként, különböző színekkel jelölve. Ezeket kinyitva egy-egy képzőművészeti illusztráció látható és egy igeszakasz olvasható az adott bibliai könyvből. Itt láttuk és érinthettük meg Noé Bárkáját, és itt található a gyermekek számára kialakított kis játszósarok is.

A következő terem végigvezetett bennünket a Biblia történeti korszakain. Egy egyedi könyvtekerics installáción képeket, bibliai igéket, információkat és tárgyakat bemutató tárlók voltak láthatók.

Az új múzeumi terek a teremtéstörténettől kezdve az Újszövetségen keresztül vezettek el minket addig a korig, amelyben megalakultak az első keresztény közösségek, megépültek az első keresztény templomok. A kiállítás egy-egy állomása érzékeltette a kortörténeti hátteret, amelyben a Biblia történeteinek szereplői éltek. Egy interaktív térképen például egy korabeli szír kocsi kis másolatát mozgatva bejárhatók Ábrahám útjának állomásai, olvashatók az ide kapcsolódó bibliai igék és nézegethetők képek a múltból és a jelenből.

A zsidó nép szabadulását szimbolizáló fa ajtón keresztül haladva az ajtó szemöldökfája átnyúlik a tekerics másik oldalára, ahová egy kis ablakon át bepillantva már a kereszt egyik ágaként látható. Az Újszövetség bemutatása Lukács evangéliumának rövid részletével, Jézus születéstörténetével

kezdődik és ez az út elvezet az utolsó vacsoráig, nagypéntekig és az üres keresztig.

A korszerű technikával és értékes műtárgyakkal felszerelt kiállításon láttunk régészeti leleteket Izraelből, részesei lehettünk a kenyérszaporítás csodájának, valamint az utolsó teremben közelről megnézhattuk Heródes templomának makettjét, megismerhettük az első századok templomépítészetét és érdekességeket a korai keresztényiség idejéből.

A kiállítás megtekintése után nemcsak egy csodálatos élménnyel lettünk gazdagabbak, de ismét megtapasztalhattuk, hogy a Biblia mindenkor képes az embert megérinteni, napról napra utat mutatni és emlékeztetni a reformátori jelmondatra: Egyedül a Szentírás!

Hálás köszönet Katának a szép programért!

*Nagy Lászlóné és
Kozmáné Németh Erzsébet*

Gyülekezeti tábor
Révfülöp 2017.07.17-22.

Részletek

Visky András Istentisztelet a munkában címmel tartott előadást. Műalkotásként tekinthetünk hivatásunkra, melynek az Úr az első kritikusa. Ő tekintendő első munkaadónak is, mi pedig a teremtésében alkothatunk. Az istentisztelet részei megjelennek a megszentelt munkában. Tanár úr arra is intett, hogy a misszió fontosabb a pályázatnál.

A csütörtöki ajánlott program a szigligeti vár és/vagy az edericsei Afrika Múzeum megtekintése volt. A résztvevő ifisokkal és fiatal felnőttekkel először a kilátó felé vettük az irányt. Bő negyed óra alatt fel is értünk a toronyhoz, ahonnan a falun és Boglárlelle részein kívül a Tapolcai-medence tanúhegyei is elének tárultak. Mikor visszaértünk Lajos javaslatára mi is autós kirándulásra indultunk. Megálltunk a kővágóórsi kőhátnál, majd a Kornyi-tó nádasával mellett. Próbáltunk helyieket megkérdezni a látnivalókról, de minden második személy ingázónak bizonyult. Szentbékállán végre felfrissültünk, valamint megnéztük a kő-tengert és egy főpapi palota romját.

ékési Sándor a képalvasás rejtelseibe vezette be az érdeklődőket. Alapvető perspektíva elemekből indultunk ki, hogy aztán együtt elemezzük a különböző korszakok műalkotásait. Érdekes volt látni az évszázadok alatt történt sokféle szemlélet-változást és azt, ahogy egyes mitológiai elemek lettek a keresztény üzenet szimbólumai.

Szabó Máté

Szalai Zsuzsa bizonyágtétele

Nagyon messziről jöttem. 50 éves koromig nem láttam bibliát és nem voltam templomban. 2,5 évig részesültem konfirmációs oktatásban, hosszú volt, de megérte. Már az első években is óriási szükségem volt minőségi igemagyarázatokra. Ezért a vasaló szobában Farkas Józsi bácsit hallgattam vasalás közben, Péter ajánlására. Aztán jöttek a Joó Sándor könyvek, amit szintén Péter ajánlására kezdtem olvasni. Volt, amit ajándékba kaptam, volt, amit én vettem, 11 db van jelenleg. Ha a napi igéhez találok Joó Sándor magyarázatot, hozzáolvasom. Utána következnek nagy sírások és lelki szárnyalások. Amikor megjelent Cseri Kálmán: Kegyelem harmatja, című könyve, megint csak

Péter ajánlására – megvettem és csodás napi rövid áhítatokban van részem. Aztán megismertem Hajdú Zoltán Leventét, mert többször is tartott előadást gyülekezetünkben. Tőle két könyvem van, verses imádságok. Óriási hatással volt a reggeli csendességben őt olvasni. Minden egyes imaverse megsimogatja a lelket. Aztán volt nálunk Marjovszky Tibor, aki köztudottan okos ember és sokat beszélgettünk a Vesperán. Ő ajánlotta Varga László: „Isten asztaláról” című könyvét, ami megint csak teli találat és nem tudom eléggé megköszönni.

Fogalmam sem volt, hogy a hitben lehet fejlődni; gondoltam: vagy van valakinek, vagy nincs. Mindenki azt hiszi el, amit átél. Nem tudom pontosan mikor kezdtem érezni, hogy teljesen mindegy mit akarok én, akkor is az lesz, amit Isten akar. Egyszer csak úgy éreztem, hogy jobb, ha leteszem az életem, a legapróbb részletetekig az Úr kezébe, mert ott biztonságban vagyok, nem kell félni a továbbiakban semmitől. Nem olyan régen volt ez, de amit utána éreztem, azt nem lehet semmihez sem hasonlítani. Belém költözött az Isten békessége. A Lélek minden nap formál, alakít, csak tudni kell alázattal elfogadni.

Ez olyan belső boldogság, ami semmivel nem keverhető össze. Az a legjobb, hogy nem kényszerített rá senki, valószínű a sok hozzáolvasás nevelő hatása indított erre. Minden reggel elmondom Istennek, hogy Ő formálja az életemet úgy, ahogy jónak látja, és rengeteg emberért imádkozom, ebből sok minden megvalósult. Ezen kívül tudom hol a helyem és mi a dolgom. Ha leteszem Isten elé egy gondomat, problémámat, a sok mindenben, amit olvasok reggel, mindig találok egy jelzést a megoldásra. Ahhoz, hogy felismerjem mi Isten válasza, sokat kellett olvasni.

Nagyon sok korombeli barátnő, volt kolléga, rokon, akik egyedül élnek, mint én, teljes depresszióban összezuhanva élnek. Mindig megkérdezik, hogy lehet, hogy én ilyen boldog vagyok. Hát így!

Természetesen, mindent Istennek és a gyülekezetnek köszönhetek, mert elindítottak ezen az úton, megszerettették velem a minőségi igemagyarázatokat, és erre nekem óriási szükségem volt és van!

A misszió és a gyülekezet alapvető kérdései egyházunkban a Reformáció 500 éves évfordulóján

Részletek Steinbach József előadásából

„...diadalra vezet bennünket, és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt. Mert a Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére.” 2.Kor.2.14

A felolvasott ige kapcsán mit állapíthatunk meg a témánkról?

Először is azt, hogy az Ige egyházának, Krisztus egyházának szolgálata mindig igéhez kötött szolgálat. A reformáció 500 éves évfordulóján ezt különösképpen hangsúlyozni kell. Az evangéliumnak a lényege pedig számomra az, hogy örök életet adott nekünk az Isten, hogy megváltott emberek vagyunk, és az örök élet távolságában élhetjük életünket ott, ahová az isten helyezett bennünket. Ez mindennek a kiinduló pontja, ez minden ige hirdetésnek az alapja. Az ige egyházában az egyház teljes élettevékenysége, minden szolgálata valójában ige hirdetés.

Másodszor egy adott helyhez kötött szolgálat. Nem a világ összes nyomorúságát, meg emberét kéri rajtunk számon az Isten, hanem ott, azon a helyen, ahova helyezett bennünket, ott kell az evangéliumot hirdetni. Koncentrikus köröket is húzhatunk: tehát kezdődik a házasságban, aztán a családban, mint kis gyülekezetben, aztán a ránk bízott gyülekezetben – településen, városban, munkahelyen – lehetne sorolni. Mindenki maga dönti

el, hogy a lehetőségei, a karizmái, az elhívása meddig engedik merészkedni e koncentrikus köröket illetően.

Az igéből az is kiderül, hogy folyamatos szolgálat. Állandóan számon tartjuk egymást az adott helyen. Ha egy lelkész és egy gyülekezeti munkás ott, azon a helyen azt végzi, ami a dolga, pl. egy lelkipásztor lelki pásztor, akkor azt az Úr előbb-utóbb megáldja. Az nem marad eredmény nélkül.

Aztán az is egyértelmű, hogy az ige egyházának szolgálata szóbeli bizonyágtételhez kötött szolgálat. A hit hallásból van, Isten igéjének hirdetése által. Szóbeli bizonyágtétel. Első percben mindig megdöbbenek, hogy az Isten ránk bízta az evangéliumot. Úgy bízta ránk, hogy azt első renden a gyarló, töredékes, törekény, dadogó emberi szavakra bízta, szóbeli bizonyágtételre. A mai világban unalmasnak tűnik, eszköztelennek tűnik, és mégis az Isten azt mondja, hogy a hit hallásból van, az igének hirdetése által.

És végezetül ezt is hadd tegyem hozzá, hogy hiteles élethez kötött szolgálat. „Krisztus jó illata vagyunk az Isten dicsőségére”. Ez nagyon fontos. Mit éreznek az emberek, ha a közelünkbe jönnek? Nagyon fontos kérdés. És hadd definiáljam a hitelességet a teljes Szentírás összefüggéséből. A hitelesség nem tökéletesség. Ebben a világban nincs tökéletesség, amíg ebben a testben élünk úton vagyunk – ahogy Kálvin mondja, a megszentelőds útját járjuk – és közben egyre inkább feltisztul az életünk, de soha nem leszünk tökéletesek. A hitelesség azt jelenti, hogy minden nyomorúságom ellenére, amellyel kapcsolatban felvettem Isten erejével a hit harcát, kiábrázolódik bennem a Krisztus. Ott van a hitelesség, hogy elindultam, megtértem, újjá születtem, úton vagyok. Egyikünk sem kész. Ez a Krisztus jó illata, ez a hitelesség.

Milyen helyzetben valósíthatjuk meg ezt itt Magyarországon a XXI. század elején, milyen korban lehetünk az Ige egyháza? Én terepen szolgáló lelkészként nyitott szemmel próbálok élni, próbálok rengeteget olvasni, sok mindent látok, tapasztalok. Ennek alapján próbáltam megfogalmazni három olyan egyszerű tételmondatban a diagnózist, amiben vagyunk, amely tükrözi azt a kihívást, amiben teljesíteniünk kell ezt a szolgálatot.

Az első ilyen egy hatalmas *életmód-váltás*, amiben vagyunk. Felpörgött körülöttünk az élet, fantasztikus kommunikációs robbanás, amit megélünk, aminek nem látjuk a végét. Ma egy nagy faluvá lett az egészvilág. Tapasztaljuk ennek az áldását és átkát egyaránt. Hihetetlen ingermennység vesz körül bennünket. A feladatok mindenkit egy ilyen felpörgött állapotba hoznak. Nagyon érdekes ez az életmódváltás, aminek része egy még súlyosabb dolog, amit úgy hívunk, hogy urbanizáció, városokba áramlás. A szekularizációt említem még, az életmódváltás alpontjaként, az elvilágiasodásnak ezernyi fajtáját, az identitás kérdését, hogy az elkövetkezendő generációknál a gyökereket mennyire vágják el, hogy mennyire van az egyháznak presztízse, a protestáns egyháznak presztízse, a református egyháznak társadalmi presztízse, egy református lelkésznek társadalmi presztízse.

Tehát mind az urbanizáció, mind a kommunikációs robbanás, mind a szekularizációt illetően hatalmas kihívások előtt állunk. De ennél súlyosabb, és még jobban kapcsolódik a misszióhoz az *értékvesztettség*. Az emberek rendkívül szenvednek attól hogy nincsenek meghatározott irányok, kapaszkodók, fix pontok. Isten úgy teremtette meg az embert, hogy e nélkül nem lehet élni. Nincsenek levert cövekek, biztos irány. Emmanuel Kantot szeretném idézni, aki filozófusként fogalmazta meg, hogy ez mennyire fontos. A tízparancsolat második kőtáblája kapcsán egy

zseniális gondolatot hoz elő: fordítsuk meg a tízparancsolat második kőtábláját, és akkor mindjárt érteni fogjuk, hogy vannak olyan alapvető értékek, amelyek mindig, mindenkor érvényesek kell legyenek ahhoz, hogy normális emberi életet tudjunk élni. Akarhatod-e, hogy mindenki öljön? Akarhatod-e, hogy mindenki paráználkodjon? Akarhatod-e, hogy mindenki lopjon? Akarhatod-e, hogy mindenki hazudjon? Akarhatod-e, hogy mindenki kívánja a másét? Megadtam magam erre az okfejtésre és örülök, hogy nem egy teológus, hanem egy filozófus bizonyította be, hogy igenis léteznek. Ezt mi igei alapon el tudjuk fogadni, de a világ számára is megmagyarázható, hogy vannak olyan határozott értékek, amelyek mentén tájékozódni kell. Mi, az egyház, a szolgálatunkat úgy végezzük, hogy ezek az értékek bizonytalan-ná lettek, eltűntek. Bevallva, bevallatlanul, rendkívül szenvedünk ettől.

A harmadik ilyen diagnózis az *értelemvesztettség*. Ezzel kapcsolatban nem akarok túl nagy dolgokat mondani, de az lényegi kérdés, hogy az ember meg tudja-e fogalmazni maga számára az élet értelmét, meg tudja-e azt ragadni? Egyáltalán megtanulja-e azt, hogy erre rákérdezzen? Az emberek nagyon várják, hogy értelmesen megszólítsák őket. Nagyon sokan várják, és ez az értelmes megszólítás, ez számukra az evangélium. Az egyedüli legértelmesebb, ami túlmutat ezen a világon, de beragyogja ezt a földi életet is.

Itt érkezünk meg a missziói részhez, melynek három fontos kérdése van. Az egyik ilyen, hogy lesz-e még a nyugati világban egy olyan társadalom, ahol az evangélium újból a nyilvános igazság szintjére kerül? A nyilvános igazság szintje azt jelenti, hogy átjárja az oktatást, a nevelést, a gazdaságot, a tudományt, az életnek minden területét, tehát túllép az egyház belterjességén. Ez a nyilvános igazság szintje.

A második a holisztikus misszió kérdése – konkrétumokat az általánosságok helyett. Kivonul az egyház az általánosság pusztájába, mindenkinek szól, de senkit nem érint igazán. A megszólító igehirdetés a megszólító szolgálat igazán fontos.

És végül a harmadik kérdés, hogy milyenek a mi istentiszteleteink? És ez nem csak annak a kérdése, hogy ott az igehirdetés milyen helyet foglal el? Inkább az a fontos, hogy megtörténik-e Isten lelke által az a csoda, amit a tanítványok a megdicsőülés hegyén átéltek? Ez a két betű, hogy „jó”? Ez a „jó” a mennyei élmény.

Urunk add meg nekünk azt, hogy azok akik, oda bejönnek, azokat a Te lelked megszólítsa a mi nyomorúságos szolgálatunk által.

Rózsakerti Kalandtábor

Kétszer egy hetest bejárós tábor szerveztünk az idei nyáron. Júniusban 17-en, augusztusban 22-en vettek részt rajta az iskola tanulói közül.

Mindkét héten több testvérpár is jött, akik „testvérkedvezményt” kaptak. A szociálisan rászorulóknak számára az iskolai szociális alap is segítséget nyújtott. Szerettük volna, ha senki nem marad ki a lehetőségből, hogy egy hetet „kalandozik”, vagyis változatos, érdekes programokon vehet részt szervezésünkben.

A két tábori hét ugyanazzal a programmal került megszervezésre. Voltunk a Biblia- és a Posta Múzeumban, Velencén fürödni, de kalandoztunk Nagytétényben és sportoltunk a Bikás parkban is. Tömegközlekedtünk, ami sok gyermek számára újdonság volt, hiszen iskolába legtöbbször gyalog, illetve kocsival járnak, volt, aki most utazott először földalattin, vonaton, trolibuszon!

Minden reggel 10 virtuális „Kalandos”-t utaltunk a résztvevők képzeletbeli bankkártyájára, amihez a gyerekek napközben még gyűjthettek segítséssel, okos válaszokkal, stb. A nap végén a legtöbb Kalandos tulajdonosa választhatott egy ajándékot a Kalandos Dobozból.

Jó hangulat, nyugalom, igazi nyári kalandok jellemezték a tábori heteket.

Nagyon jó volt, hogy a Református templom gyülekezeti terme lehetett a bázisunk: reggel ott gyülekeztünk, játszottunk, hitéleti és egyéb foglalkozásokat, vetélkedőket tartottunk, a délelőtti program után a nagyobbak a hűvös teremben mesét olvastak a kisebbeknek, délután ide jöttek a szülők a gyerekekért.

Reméljük, jövőre is lesz alkalmunk a tábor megszervezésére, hiszen egy nagyon gyerekszerető gyülekezet adott otthont a tábornak. Ezúton is köszönjük a befogadást, a támogatást, a kedvességet, amit a tábor ideje alatt végig tapasztaltunk!

*Ábrahám Angéla és
Horváthné Szabó Mária táborvezetők*

Csillagpont - 2017. 07. 25-29.

„A mákos bejgli elkészítéséhez...”

is hasznos tippet kaptunk az idei Csillagponton Debrecenben. Már a leutazás is nagy élmény volt, mikor a vonaton és villamoson is régi és új barátokba botlottam, akikkel aztán együtt érkezünk a regisztrációhoz. A gyülekezeti társak közül a segítők már korábban megérkeztek, mások pedig csak következő járatokkal tervezték azt. Az időjárás a vártnál kellemesebb volt az egyetem épületei árnyékot szolgáltatottak sátrainknak a nap bizonyos óráiban. Az első áhítaton a fazekas példázata elevenedett meg előttünk aztán késve estünk be egy Kvíz versenyre, amit végül megnyertünk.

A reggeli áhítatok közül nekem legjobban a meditatív tetszett, ahol Taizé dalt is énekeltünk. A konyha még a tatainál is jobb volt, valamint kellően bőséges. A délelőtti főelőadásokat Mike Pál tartotta, melyben a „Sola”-kat alapvető bibliai történetekkel és olyan mai hasonlatokkal hozta közelebb, mint a Vörös bika és a Nagy testvér. Közben a Csillagpont band zenei vezetésével énekelhettünk. Aztán a témákat kiscsoportos formában mélyítettük el. A város fekvése miatt rengeteg erdélyi fiatal is jelen volt, a csoportban nyolcból három. Az esti áhítatot különböző lelkészek tartották.

A kettő között lévő hat órában pedig koncertek, előadások, tánc és sport várta az érdeklődőket. A férfi-női szerepekről és kapcsolatról tartott előadások egy részére nem is lehetett bejutni az elő-regisztráció okán. A délután során volt még két párázs vitát hozó kerekasztal beszélgetés, az egyik a migráció kérdéséről, a másik pedig az írás tévedhetetlenségéről. A gömb foci-ban sajnos nem vettem részt, de egy nívós orgona és egy hárfa

koncerten igen. Este pedig jöhettek a könnyű zenei koncertek és a népi táncházak. A találkozó fontos üzenete volt az egyéni reformáció és az aktivitás.

Szabó Máté

A kórus életéből

„Ötszáz bizony dalolva ment...”

a XIV. zenei fesztiválon a Kálvin térről egészen a Nemzeti Múzeumig, közben a Fel barátim...-at énekelve, míg a villamosban és autóban utazó polgártársaink békésen várakozhattak a forgalom megnyitására. Nem ez volt az egyetlen kórus program idén, amivel - Edit szavaival élve - „kiléptünk a komfort zónánkból”. Az évad ezúttal is Szőlőskert gyermekszínházban indult, majd a rendszerinti úrvacsorás és ünnepi szolgálatok következtek Rózsavölgyben és a Szent István templomban.

Március közepén a pasaréti kórustalálkozón vettünk részt hat másik csoporttal, ahol a közös koncertes istentisztelet mellett jó volt régi barátokkal és munkatársakkal találkozni; megtudva, hogy ők is a dicsőítő szolgálatban vannak. Májusban a már említett református fesztiválon vettünk részt, ahol az ismert zeneművek mellett ezúttal kevesebb lelkipásztor tartotta a rövid áhítatokat. Az év legkomolyabb kihívása Vivaldi: Magnificatja volt, amit egy százhalombattai és a Moholy-Nagy egyetem társaságával együtt tanultunk be majd három alkalommal is megpróbáltuk prezentálni, a templomon kívül Százhalombattán és az Ady Endre úti közösségi házban is.

Szabó Máté

A 2017-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérvék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkeszi iroda telefonszámán.

szeptember

2., szombat	Szőlőskert
3., vasárnap	Szőlőskert
5., kedd	19:00 Presbiteri gyűlés
17., vasárnap	17:00 Hittan évnyitó istentisztelet
24., vasárnap	17:00 Ovis befogadó istentisztelet
30., szombat	Templomtakarítás 18:00 Vespera

október

1., vasárnap	10:00 Istentisztelet - 90 éves a templom
3., kedd	19:00 Presbiteri gyűlés
15., vasárnap	10:00 Istentisztelet, presbiter-választó kgy. 18:00 Borsányi Márton Koncert
31., kedd	Reformáció 500

november

4., szombat	Templomtakarítás 18:00 Vespera
7., kedd	19:00 Presbiteri gyűlés

december

2., szombat	15:00 Adventi kézműves délután 18:00 Vespera
3., vasárnap	16:00 Adventi Gyermekműsor
5., kedd	19:00 Presbiteri gyűlés
17., vasárnap	15:00 Nyugdíjas karácsony
24., vasárnap	23:00 Istentisztelet
25. hétfő	10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26., kedd	10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
31., vasárnap	23.50 Évfordulós úrvacsora

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

vasárnap

10:00	Istentisztelet - hónap első vasárnapján úrvacsora - „ ” második vasárnapján szeretetvendégség
17:00	Fiatalfelnőttek köre
17:00	Ifi manusk

hétfő

18:00	Énekkar
-------	---------

kedd

09:00	Baba-mama kör
18:00	Bibliaóra

szerda

10:00	Nyugdíjas bibliaóra
18:00	Ige körül

csütörtök

08:00	Bibliaóra
-------	-----------

péntek

18:00	Aero ifi
-------	----------

szombat

16:00	Ifi
18:00	Vespera – minden hónap első szombatján

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78

E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter

Iskolalelkész: Németh Tamás

Beosztott lelkészek: Szász Lajos és Ferencz Lilla

Gondnok: Németh Géza

Hitoktatók : Ábrahám Angéla, Váradiné Sipos Judit,

Vigné Papp Ibolya

Honlapunk: <http://www.feltamadas.hu>